

[Lene Christensen.]

nærmere ud, som om retten kører disse sager rent proceduremæssigt.

For det første mener jeg ikke, det kan være godt for et barn at blive fjernet fra sit eget hjem gennem fogedretten. For det andet vil det i teorien sige, at dersom barnet nu ved højesteret bliver tilkendt faderen, hvad der vil være det mest rimelige, skal barnet flyttes på ny. Man behøver bare at tænke på de påvirkninger, barnet eventuelt kan være udsat for i mellemtiden, for at forstå, at faren for, at barnets tarv ikke tilgodeses, er stor. Enten må vi erkende, at man i mange af disse skilsmissegager tager mere hensyn til de voksne end til børnene, eller også må man leve op til, at det er barnets tarv, det gælder. At gøre det ene og tale om det andet er efter min mening hykleri og uværdigt for et moderne samfund. Det er ud fra disse betragtninger, jeg har stillet justitsministeren mit spørgsmål.

Justitsministeren (Thestrup): Fru Lene Christensen nævner i sit spørgsmål, at barnet ved fogedretten er udleveret til moderen. Dette forudsætter, at forældremyndigheden er tillagt moderen ved en afgørelse, der kan fuldbyrdes efter retsplejelovens almindelige regler. I så tilfælde har faderen efter myndighedslovens § 27 ret til personligt samkvem med barnet, medmindre særlige omstændigheder taler derimod. Dette betyder, at faderen, hvis han ikke kan opnå en mindelig ordning med moderen, må rette henvendelse til overøvrigheden, d. v. s. vedkommende amt, om fastsættelse af nærmere regler for samkvemsrettens udøvelse, og amtets afgørelse kan indankes for justitsministeriet.

Når der som forudsat er truffet en afgørelse om forældremyndigheden, der kan fuldbyrdes, gælder den nævnte regel i myndighedsloven, uanset at ægteskabssagen endnu ikke er afsluttet. Dette er også tilfældet i den sag, Lindasagen, der danner baggrunden for fru Lene Christensens spørgsmål. I denne sag er forældremyndigheden over barnet både ved Københavns byret og ved østre landsret tillagt moderen, og justitsministeriet har givet faderen tilladelse til at anke landsrettens dom til højesteret. Efter dette er barnet i henhold til en fogedken-

delse udleveret til moderen. Faderen har, efter hvad der er oplyst for mig, ikke rejst spørgsmål om samkvemsret med barnet over for overøvrigheden, der således heller ikke har haft lejlighed til at træffe nogen afgørelse om dette spørgsmål. Men barnets fader har som sagt, uanset at ægteskabssagen verserer ved højesteret, nøjagtig den samme ret, som alle andre fædre og mødre har til at se deres børn, som den anden part har forældremyndigheden over. Der er således ikke tale om, at myndighederne har nægtet faderen ret til at se det barn, som før fogedforretningen i lang tid har opholdt sig hos ham.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kurt Brauer* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren ændre bødesystemet ved det københavnske S-togsnet?“

Skriftlig begrundelse:

Det nuværende bødesystem, der muliggør opkrævning af 25 kr. på stedet af passagerer, der forefindes uden gyldig rejsehjemmel, er også gældende for indehavere af abonnementskort, som har glemt dette. Hvor „straffen“ for glemsomme kortindehavere tidligere var, at vedkommende måtte købe en billet eller skaffe sit kort til veje, er den nu 25 kr.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Kurt Brauer: Jeg skal blankt erkende, at det kan være med nogen berettigelse, man måske vil karakterisere mit spørgsmål som hørende til småtingsafdelingen, i hvert fald hvis man sammenligner spørgsmålet med de mange meget store sager, der den senere tid er blevet behandlet i spørgsmålsform. Jeg håber imidlertid, at ministeren ligesom jeg mener, at spørgsmålet aldeles ikke for den enkelte S-togspassager er noget småt, endsigse betydningsløst.

Til sidst skal jeg blot benytte lejligheden, inden ministeren svarer, til at takke ham, fordi han, da det viste sig, at mit spørgsmål på uransagelig vis ikke var kommet ham